

Театр англійських мініатюр – традиція із душею

[Автор тексту і фото Ілля Довгаль, студент групи ІФ-66а]

#1-2 от 15.01.2010

«Театр – це не дзеркало. Це збільшувальне скло», – наголошував палкий поціновувач театру Володимир Маяковський.

Всі ми знаємо, що саме завдяки традиціям, які передаються з покоління в покоління, людина здатна відчувати силу та знання своїх попередників. Безмежно приємно те, що НТУ «ХПІ» дає змогу молодим людям не тільки здобувати знання, але й сприяє розкриттю потенціалу творчого, незаплямованого потоком буденності. Так, уже традиційно, наприкінці року, кафедра «Ділова іноземна мова та переклад» об'єднує студентів навколо проведення Театру англійських мініатюр. Саме тут протягом 10 років відбуваються виступи молодих людей з різних спеціальностей та факультетів. Сьогодні молодь готова, здатна і хоче відшукати альтернативу вульгарному оточенню. Доказом цього є щорічне залучення понад 150 режисерів, акторів, сценаристів – політехніків – до організації театральних виступів різноманітної спрямованості та жанрів.

«Студенти показали високий рівень майстерності не тільки акторської, але й мовленнєвої. І та впевненість, яку було видно із зали, не може не приваблювати. Ми стали свідками багатьох виступів, вони відрізнялись не тільки наповненням, але й засобами спілкування із глядачем. Молоді актори доволі вправно грали мовою та образами власних персонажів, що дало змогу максимально розкрити сутність сценаріїв та інколи навіть додати унікального шарму вже звичним героям. Я вважаю, що саме такий вид позакласної діяльності сприяє не тільки розкриттю внутрішнього потенціалу студентів, але й готує молодих людей до дорослого життя, де здатність висловлювати власні думки та почуття декількома мовами стане шляхом до успіху», – Меріен Макгваєр, волонтер Корпусу Миру, викладач кафедри ДІМП.

Безумовно, фінальна картинка, яку глядач бачить із зали, потребує чималих зусиль та спожитого кофеїну, але справжнє таїнство відбувається за лаштунками. Достатньо лише один раз відчути цю енергію, і ви вже ніколи не зможете її відпустити.

«Кожна людина вирішує для себе сама: брати участь у театрі, чи ні. Я можу сказати від імені групи перекладачів 4-го курсу, що для нас став цікавим і захоплюючим сам процес підготовки до вистави. Саме тут кожен бажаючий зміг спробувати себе як режисер-постановник, сценарист, актор, або директор по костюмах. Ті навички, які здобуті неодноразовими виступами на сцені Театру англійських мініатюр, безперечно, знадобляться у нашій майбутній професійній діяльності», – Наталя Приходько (ІФ-66а).

Так, дуже цікаво спостерігати за еволюцією сюжетних ліній різних акторських груп. Інколи бажання перенести своє повсякденне життя за стінами університету на сцену бере гору. Але з плином часу вбачається тенденція пошуку себе у класичних творах із можливою інтеграцією у сучасність та витонченим гумором.

«З кожним роком рівень професійності наших акторів стає ще вищим. Ми завжди раді вітати студентів першого курсу, які із натхненням переймають традиції театрального клубу.

Пізнання людської природи, почуттів, емоцій через класичні літературні твори гарантує молоді гармонійне бачення життя та свого місця в ньому», – професор Антоніна Анатоліївна Бадан, завідувач кафедри ДІМП.

Щоразу Театр англійських мініатюр дарує чарівну казку своїм глядачам та учасникам завдяки зусиллям беззмінного керівника Оксани Миколаївни Голікової, яка своєю любов'ю та піклуванням запалює нові зірки на небосхилі творчості нашого університету. Пані та панове, займайте свої місця. Вистава починається!